

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No:2014/4689
Karar No:2019/2137

Tarih : 25.07.2019
Sayı : 4890
SDP : 640

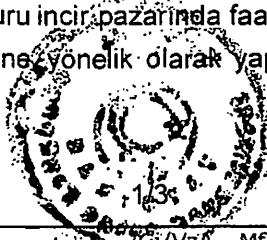
TEMYİZ EDEN (DAVACI) : Osman Akça Tarım Ürünleri İthalat İhracat Sanayi ve Ticaret A.Ş.
VEKİLİ : Av. Serdar AYALP
1447. Sok. Hamdibey Apt. No:4 D:1 Alsancak/İZMİR

KARŞI TARAF (DAVALI) : Rekabet Kurumu
Üniversiteler Mah. 1597. Cad. No:9 Bilkent/ANKARA
VEKİLİ : Av. Meltem TÜRKOĞLU Aynı yerde
İSTEMİN KONUSU : Ankara 14. İdare Mahkemesi'nin 02/07/2014 tarih ve E:2013/920, K:2014/785 sayılı kararının temyizden incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: Kuru incir pazarında faaliyet gösteren davacı şirkete, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiğiinden bahisle, anılan Kanun'un 16. maddesi uyarınca idari para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun (Kurul) 16/03/2012 tarih ve 12-12/383-112 sayılı kararının iptali istenilmiştir.

İlk Derece Mahkemesi kararının özeti: Ankara 14. İdare Mahkemesi'nce; 23/08/2010 tarihinde davalı Kurum kayıtlarına alınan şikâyet dilekçesinde, "Aydın İli'nde kuru incir pazarında faaliyet gösteren 10 ihracatçı teşebbüsün kuru incir alım fiyatını baskılamak amacıyla aralarında anlaşarak ilk yükleme tarihi olarak adlandırılan ihracatın başlama tarihini geciktirdikleri ve aracı firmaların anılan tarihten önce yurt içine satış amacıyla Aydın İli'ndeki üreticilerden incir alımı yapmalarına engel oldukları" iddia edilerek gereğinin yapılmasının istenilmesi üzerine yapılan ön araştırma sonucunda; Kurul'un 27/10/2010 tarihli kararıyla, "ilk yükleme tarihinin ilgili yasal düzenlemelerde yer alan açık yetkiler uyarınca belirlenmesinin Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından gerçekleştirilen idari bir işlem niteliğinde olduğu anlaşıldığından konuya ilişkin olarak 4054 sayılı Kanun kapsamında yapılacak bir işlem bulunmadığına, ön araştırmadaki diğer bulgular dolayısıyla, şikâyet edilen 10 teşebbüs hakkında kuru incir alım fiyatlarının müzakere edilmesi/belirlenmesi suretiyle 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin ihlâl edilip edilmediğinin belirlenebilmesi amacıyla soruşturma açılmasına" karar verildiği; yapılan soruşturma sonucunda, soruşturma muhatabı teşebbüsler arasında 2009 ve 2010 yıllarında incir alım fiyatlarının azami fiyat seviyeleri biçiminde belirlendiği, Osman Akça, Gabay, Franko, Selçuk, Kral İncir, Şentaş, Elmas, KFC ve Kırıcı kısa ünvanlı şirketlerin azami alım fiyatlarının belirlenmesine yönelik anlaşmaya taraf oldukları ve bu anlaşmadaki azami fiyat seviyelerine uyum gösterdikleri sonuç ve kanaatine varıldığı, bu nedenle anılan teşebbüslerin 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini açıkça ihlâl ettiklerinin tespiti üzerine, Kurul'un 16/03/2012 tarih ve 12-12/383-112 sayılı kararı ile idari para cezasıyla cezalandırılmalarına karar verildiği, işlem dosyasında yer alan bilgi ve belgelerin birlikte değerlendirilmesi neticesinde, davacı şirketin de aralarında yer aldığı Aydın İli'nde kuru incir pazarında faaliyet gösteren teşebbüslerin, kuru incir azami alım fiyatlarının belirlenmesine yönelik olarak yaptıkları görüşmeler ve/veya elektronik

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No:2014/4689
Karar No:2019/2137

yazışmalar suretiyle kuru incir piyasasında fiyat rekabetini engelleyici nitelikte anlaşma içinde oldukları ve böylece 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettikleri sonucuna varıldığından, davacı şirkete, 2011 mali yılı sonunda oluşan yıllık gayri safi gelirlerinin takdiren %0,8'i (binde sekiz) oranında olmak üzere 219.730,41-TL idari para cezası verilmesine ilişkin dava konusu Kurul kararında hukuka aykırılık bulunmadığı, davacı tarafından ileri sürülen iddiaların da dava konusu işlemi kusurlandırıcı nitelikte görülmediği sonucuna varılmıştır.

Belirtilen gerekçelerle dava konusu işlem hukuka uygun bulunarak davanın reddine karar verilmiştir.

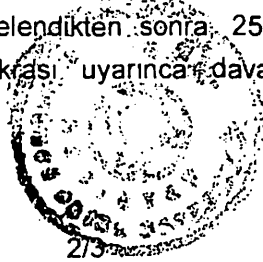
TEMYİZ EDENİN İDDİALARI : Davacı tarafından, Mahkeme kararının eksik inceleme ile verildiği, Kurul kararına dayanak delillerin değerlendirilmesinin hukuka aykırı olduğu, elde edilen delillerin ve ihracatçılar arasında gerçekleştirilen çalışmaların rekabet ihlâline neden olacak eylemler olmadığı, kanun ya da yönetmeliğin verdiği yetkiler çerçevesinde yürütülen faaliyetlerin rekabete aykırılık teşkil etmeyeceği, şirket içi yazışmaların soruşturmada delil olarak kullanılmasının hatalı olduğu, S.S. Tariş İncir Tarım Satış Kooperatifleri Birliği'ne ceza verilmemesinin doğru olduğu, Tariş gibi diğer teşebbüslerin de cezaya muhatap olmaması gerektiği, soruşturmaya taraf teşebbüslerin ürün alım fiyatlarının birbiriyle uyumlu olmadığı, idari para cezasının soruşturma dönemi olan 2010 yılının incir gayri safi gelirleri üzerinden hesaplanması gerekirken, karar tarihinden bir önceki yıl olan 2011 yılının gayri safi gelirlerinin dikkate alındığı, Kurul kararında yer verilen karşı oyların verilen cezanın hukuka aykırılığını gösterdiği ileri sürülmektedir.

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI : Davalı idare tarafından, soruşturma kapsamında elde edilen delillerin bir bütün olarak değerlendirilmesi neticesinde rekabetin ihlâl edildiğinin tespit edildiği, dava konusu kararda teşebbüslerin alım fiyatını tespit etme amacıyla hareket ettiklerinin ortaya konulduğu, teşebbüslerin ihlâle katıldıklarının delilleriyle ve etkileriyle ispatlandığı, şirket içi yazışmaların da rekabet hukuku bakımından delil olduğu, gayri safi gelirlerin belirlenmesinde kanuna uygun olarak 2011 yılı net satışlarının dikkate alındığı, bu tespit edilemeyen teşebbüsler için en yakın tarihli net satışların dikkate alınarak cezanın hesaplandığı belirtilerek istemin reddi gerektiği savunulmuştur.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ AHMET ASYA'NIN DÜŞÜNCESİ : Temyiz isteminin reddi ile usul ve yasaya uygun olan İdare Mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 17. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca davacının duruşma istemi yerinde görülmemekle işin gereği görüldü:

213

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No:2014/4689
Karar No:2019/2137

HUKUKİ DEĞERLENDİRME :

İdare ve vergi mahkemelerinin nihai kararlarının temyizen bozulması, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar usul ve hukuka uygun olup, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenleri kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

1. Davacının temyiz isteminin reddine,
2. Davanın yukarıda özetlenen gerekçeyle reddi yolundaki Ankara 14. İdare Mahkemesi'nin 02/07/2014 tarih ve E:2013/920, K:2014/785 sayılı temyize konu kararında, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisi bulunmadığından anılan Mahkeme kararının **ONANMASINA**,
3. Temyiz giderlerinin istemde bulunan üzerinde bırakılmasına,
4. Dosyanın anılan Mahkeme'ye gönderilmesine,
5. Bu kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (on beş) gün içerisinde kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere, 18/06/2019 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Nevzat	Doç. Dr. Gürsel	İlker	Fatih Mehmet	Tayyibe
ÖZGÜR	ÖZKAN	SERT	ALKIŞ	KAYCIOĞLU

